

MILOVNÍKY DECHOVKY NEODRADILA VEDRA, ZIMA ANI DĚŠT

FESTIVAL Na 16. mezinárodní festival dechových hudeb Kubešova Soběslav, který se o víkendu konal ve městě a v okolních obcích přijeli lidé z různých koutů republiky. Sobotních čtrnáct set čtyři návštěvníků mělo možnost si během dne na soběslavském náměstí poslechnout deset českých a jednu německou kapelu. V neděli, kdy teplota klesla téměř o dvacet stupňů a část dne propadlo se nezbytnou vypravou posluchači stály plaštěnky či deštníky a teplé oblečení. Někteří si jako líkrý před deštěm zvolili i telefonní bučku či vchod do obchodu. Z Králup nad Vřavou již podesešle přijel za „svými“ zbrožovanými Baboučky s kapelníkem Petrem Sňubalem i sedmdesátiletý Karel Bářtl (fotografie vpravo).

Díky slivovici nervozita neměla šanci

O plné stoly se postaraly rodiny nevěsty a ženicha. Usmázily řízky a upekly cukroví

PAVLINA MACELOVÁ

Libějice – Na facky nedošlo. I tak sobotní libějická svatba přece jen připomínala tu jihočeskou z Hoštic, jak si nedávno přála budoucí nevěsta Ivetta Hejná. Maminka téměř roční Barborky a o minutu staršího Jakuba.

Nervozní byli mnozí. Běhali, organizovali. Svatební obřad – premiéru nejen starosty Františka Drtiny i obecního úřadu, prožívali naplno. Nervozita očividně mjela nevěstu s ženichem.

„Nemusíme startovat auta a nikam jezdit. Na úřad je třeba metrů, mám to odkrokováno. Tak žádný stres, smal se tatkem dvojitě Marcel Smažík patnáct minut před začátkem obřadu a uklidňoval ty, kteří ho popoeháli se oblékat se slovy, že nevěste je už v šatech horko. Nervozita kolem stojících se stupňovala v momentě, kdy ještě po několika minutách a stále v civilu, začal udávat pokyny ohledně chlazeného piva.

A jak se obrnila proti nevězitě a „mírně“ laxnosti ženicha nevěsta?

„I přes tu horko jsem si dala pro jistotu pár panáčku sli-

NOVOMAŽELÉ Od soboty mají rodiče dvojitě Barborky a Jakuba stejné příjmení. Ivetta a Marcel Smažíkovi. Foto: Deník/Pavlna Macelová

novice,“ zasmála se Hejná.

Ještě dříve než ženich s nevěstou, dorazily k úřadu deštíky lidí. „Tak velkou událost jsem si nemohla nechat ujít, i když běžně na akce ne-

chodím,“ zdůvodnila svou účast Ivetta Sychrová, která v obci dvacet let chalupeří

Zasedací místnost praskala ve švech. Kdo se nevěšel, musel čekat venku. Starosta i

přes počáteční nervozitu a za asistence matičské matrikárky Jany Hoffmanové, zvládli svůj part skvěle. Aby ne.

„Ještě ráno v osm, když jsem zjistil, že tady na úřadě nikdo není, jsem si přímo v místnosti řeč nenečisto zkusil,“ přiznal trému Drtina.

Po potřebných oficiálních ženichovi na odchodu z obřadu z rukou místních hasičů a mládežníků zaklapl okov s koulí. A musel sáhnout dost hluboko do peněženky, aby manželka obdržela ten správný klíč.

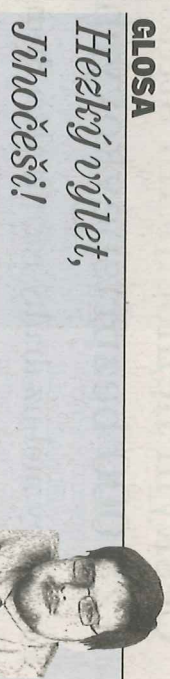
Pak už nic nebránilo tomu, aby se provízkami obřadní síň změnila v síň hodovací. Před svatbou se smažily řízky a peklo cukroví hned v několika domácnostech. O svatební dorty se postarala Věra Smetanová, vyhlášená a obětavá kuchařka.

Jen novomanželům se dovnitř ke stolu moc nechtělo. Přijímali gratulace, fotili se a klábosili venku se známými. Prosť se svíj den hlavně užívali. Přesně tak, jak si ho chtěla užít dnes již mladá paní Ivetta Smažíková.

Více fotografií na www.taborsky.denik.cz

Foto:.....

GLOSA

*Hezký výlet,
Jihočeši!*

RICHARD VLASÁK

Až pojedete z Tábora do Bechyně, zahrňte za Malsicemi na Dobřejice. V Táboře jste se dozvěděli o hustiecth, v Malsicích jste obdivovali barokní kostel a v Dobřejicích jste jen na chvíli odbočili, abyste si užili dochovaného jádra vsi, ale proč jet po jedné z nejhorších silnic na Táborskú? Protože nad údolím Lužnice se klene pomník divotipu, umu a také vyjimečné moudrosti. Stádlecký most.

„Stádlečák“, jak se mu tady říká, je nádhernou ukázkou empírové mostní architektury. Vznikl v polovině 19. století, ale původně tu nestál. Vojtěch Lanna jej nechal vystavět nad Vltavou u Podoliska, jenže v třicátých letech vysoko nad ním jeho úlohu převzal železobetonový most, pýcha prvorepublikového stavitelství a v šedesátých letech jej měla zaplavit voda. Byla právě dostavena vodní nádrž Orlik, ale někoho napadlo, že by byla škoda, aby se mezi řeky prohánila vodní havěť.

Zkrátka, při výletě na Stádlecký most si můžete uvědomit, že jsou místa v naší zemi, která vás přesvědčí, že i za bývalého režimu se tu a tam něco povedlo a že systém, který systematicky zanedbával mnohé památky minulosti uměl být velkorový a stědrý, když šlo památku technického rázu nebo hrozila mezi-národní ostuda. Nedejme si však iluze, i v dnešní době, kdy jsme „chytřejší“ a svobodnější vítězí hloupost nad rozumem, zisk nad vztahem ke kulturnímu nebo přírodnímu dědici, Zde se situace nemění a výmluvy na „komunisty“ nemají význam.

richard.vlasak@denik.cz

Zítva v Tábořském deníku

SEDM STATEČNÝCH. Přečtete si příběh další ze sedmi žen do sud neznámých jmen.

Strana 2

Muži na javách se rozdělili. K moři už dorazila jen část

MILOSLAV KAŇKA

Po večírku, který pro nás připravil Jean Phillip, jsme se rozdělili, ze se rozdělíme na dvě skupiny.

První skupina, která neměla tolik času z pracovních důvodů a kvůli nedostatku dovolené, jela přes Le Mans nejkratší cestou domů.

Druhá skupina, do které jsem se rozhodl zařadit, měla v plánu dojet ke Středozemnímu moři přes Avignon.

To se nám podařilo už v úterý. Nyní jsme pobízí Sahnt Tropéz a hodláme zde zůstat až do pátku 16. července.

Poté vyrazíme přes Itálii a Rakousko domů, do České republiky.

I přes drobné problémy se

